

сиромáхъ, но оу́ченъ: и Перікаісѣ предпочелъ сиромáха оу́ченнаго, отъ неучиннаго богáта: и казваше, азъ ища челоуѣка, който мѡжи да стáни богáтъ, а не богáта, който и́ма нѣжда отъ челоуѣка.

9.) Оу́мныи предпочитатъ добродѣтелството, а не родáтъ.

Нѣкойси немѡжественный мааденецъ, и никаквыи ѡбáче и́маше ѡтца мѡжественна, и искѡсна, когото ѣ почелъ индїгонъ царь македонскїи, за неговытѣ добродѣтелства. Тѡи мааденецъ катѡ оумрълъ негова ѡтецъ, просилъ да мѡ даде индїгонъ сѡщити даровы, който давалъ на негова ѡтца, а индїгонъ мѡ рѣкалъ: Ѣ ѡтроче! ѡвыкѡвалъ да давалъ даровѣ на ѡнѣзи, ко̀кото и́матъ ѡни самы добродѣтелството, а не на ѡнѣзи, на който былъ ѡтецъ и́мъ добродѣтельный.

10.) Ласкáніе-то ѣ вреднѣлно:

Карнеадїи фїлософъ и́маше ѡвычáи да казва, кáкъ дѣцá-та на владѣтели тѣ, дрѡго нѣшо неучатъ, кáкъ-то подоваба, ѡскень тѡкмо да ѡѣздатъ конїе, защѡ на дрѡгїи тѣ, и малы, и велики гї престáватъ, а на и́здѣнїе-то не са кмѣшáватъ ласкáтелства. Защѡто кой то незнай доврѣ да ѡѣди, конатъ го мѣтѡва долѣ, и нѣма грїжа, и а̀ко ѣ всáдника царь, илї прѡсть.